

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

BAKALÁŘSKÉ KOMBINOVANÉ STUDIUM

2013–2014

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Karel Salaba

**Nářízení a provedení výkonu soudních rozhodnutí prodejem
movitých věcí dle o.s.ř.**

Praha 2014

Vedoucí bakalářské práce:

JUDr. Ing. Martin Kohout

JAN AMOS KOMENSKY UNIVERSITY PRAGUE

BACHELOR COMBINED (PART TIME) STUDIES

2013-2014

BACHELOR THESIS

Karel Salaba

**Regulation and the enforcement of judgments by selling
of movable property according to the CPC**

Prague 2014

The Bachelor Thesis Work Supervisor:

JUDr. Ing. Martin Kohout

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpal, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Semilech dne 22.5.2014

Jméno autora: Karel Salaba

.....

Poděkování

Chtěl bych poděkovat vedoucímu práce JUDr. Ing. Martinu Kohoutovi za vynaložený čas a prováděné konzultace při vypracování této bakalářské práce.

ANOTACE

Tato práce pojednání o výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí. Účelem vykonávacího řízení prodejem movitých věcí je uspokojit přiznaná práva oprávněných osob vůči povinným, a to nuceným zásahem státu do majetkových práv povinného. Teoretická část práce popisuje samotný průběh výkon rozhodnutí, soustředí se zejména na soupis věcí, jejich zajištění, odhad ceny a prodej dražbou. Praktická část práce popisuje mé vlastní zkušenosti z praxe soudního vykonavatele.

KLÍČOVÉ POJMY

dražba, exekuce, občanský soudní řád, prodej movitých věcí, soudní vykonavatel, výkon rozhodnutí

ANNOTATION

This work is about forced sales of chattels. The purpose of the enforcement proceedings sale of chattels is to satisfy the rights granted to persons entitled to mandatory, and it forced the intervention of the state into the property rights of the debtor. The theoretical part describes the actual course of enforcement, focusing in particular on the list of things to ensure their estimate prices and auction sales. The practical part describes my own practical experience as the bailiff.

KEY WORDS

auction, execution, Civil Procedure, the sale of movable property, the bailiff, enforcement

Obsah

Úvod.....	8
1 Výkon rozhodnutí.....	10
1.1 Výkon rozhodnutí a exekuční řízení	12
2 Výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí.....	14
2.1 Základní vymezení	14
2.2 Věci nepodléhající výkonu rozhodnutí	16
2.3 Soupis věcí na místě.....	18
2.4 Zajištění věcí	22
2.5.1 Zajištění věci zápisem	24
2.6 Odhad sepsaných věcí.....	24
2.7 Prodej kulturních děl a památek	26
2.8 Dražba	28
2.8.1 Průběh dražby.....	30
2.9 Opětovná dražba.....	32
2.10 Elektronická dražba	34
2.11 Rozdělení výtěžku dražby	35
2.12 Postup při prodeji zajištěné věci.....	36
2.13 Pořadí pohledávek.....	37
3 Praktická část.....	39
Závěr.....	49
Použité prameny	50

Úvod

Vykonatelné soudní rozhodnutí stanovuje určitá práva a povinnosti. Pokud však povinný účastník řízení takovouto stanovenou povinností nesplní, může být přinucen k plnění pomocí speciálního řízení, které se nazývá nucený výkon neboli vykonávací řízení.

Téma vykonávacího řízení se zvláštním zaměřením na prodej movitých věcí jsem si vybral díky osobnímu zájmu o problematiku, jelikož mojí profesí je soudní vykonavatel, a tak se výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí bezprostředně vztahuje k mému zaměstnání.

Rozhodl jsem se věnovat tématice proto, abych si prohloubil teoretické znalosti, ale také proto, abych mohl prezentovat některé své praktické zkušenosti, které jsem za dlouhodobou kariéru soudního vykonavatele nashromáždil.

Účelem výkonu rozhodnutí je zajistit rychlou a účinnou ochranu práv věřitele, které mu byly vůči dlužníkovi přiznány soudním rozhodnutím nebo obdobným vykonatelným titulem.

Výkon rozhodnutí je procesními normami svěřen různým orgánům, mezi nimiž rozhodující místo zaujímá soud. Právo výkonu rozhodnutí je obsaženo zejména v zákoně č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění, a můžeme jej vymezit jako soubor právních norem, které upravují činnost soudu, stran a dalších subjektů vykonávacího řízení při realizaci plnění.

Cílem práce je podat přehlednou prezentaci zvláštní části občanského soudního řádu a tuto za pomoci právních předpisů, odborné literatury, judikatury a také některých dalších zdrojů zpracovat a dle vlastních zkušeností také náležitě okomentovat. Vycházím tedy zejména z vlastních dlouholetých zkušeností s výkonem této zvláštní a zajímavé profese, kterou vnímám jako prodlouženou ruku spravedlnosti. Proto jsem se také rozhodl do této práce zařadit i praktickou část práce, jejímž cílem bude v reakci na prezentované teoretické poznatky popsat příklad z praxe, který jsem sám coby soudní vykonavatel realizoval, a který spočíval především ve výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí. Jak věřím,

praktická část ukáže některé aspekty výkonu rozhodnutí, které zůstávají teoretických pojednáním skryty, neboť se na ně dá narazit a reagovat pouze v „terénu“, tedy zejména na místě probíhající dražby.

Metody pro zpracování této práce mi budou v teoretické části metoda analytická a metoda komparativní. V praktické části jsem pak volil především metodu pozorování.

V teoretické části této práce objasním základní pojmy související s exekucí. V teorii se můžeme setkat s rozlišením výkonu rozhodnutí podle různých klasifikačních kritérií. Teoretická část této práce však bude mít zejména za úkol komentovat relevantní zákonná ustanovení občanského soudního řádu, která prodej movitých věcí regulují. V praktické části práce budu prezentovat vlastní poznatky z praxe.

1 Výkon rozhodnutí

Hned v úvodu je nutno říci, že samostatné soudní vymáhání pohledávek můžeme rozdělit do dvou stádií. Prvním stádiem je samotné soudní řízení, v němž bude pohledávka přiznána. Takové řízení se nazývá řízení nalézací. Druhým stádiem je vykonávací (někteří autoři jej také nazývají „exekuční řízení“, tento termín až na výjimky raději nechám stranou a budu se držet termín „výkon rozhodnutí“, abych rozlišil režim práce vykonavatele a soudního exekutora, který má smysl rozlišovat od roku 2001, kdy byla uzákoněna profese soukromých „soudních“ exekutorů).¹

Nalézací a vykonávací řízení tvoří dvě relativně samostatné části jednotného procesního práva, každé z nich sleduje dosažení jiného cíle a jsou vzájemně nezávislá. V nalézacím řízení soud nebo jiný orgán autoritativně rozhodne o tom, co je právem.

Ve svém rozhodnutí založí nebo stanoví práva a povinnosti jednotlivým subjektům, od nichž očekává, že se jim dobrovolně podrobí. Subjektivní právo, které bylo založeno nebo přiznáno, někdy působí i samočinně. Právní řád však musí zároveň být připraven na to, aby zajistil splnění povinnosti uložené soudním rozhodnutím i tam, kde povinnost není splněna dobrovolně. V těchto případech zajišťuje splnění uložených povinností stát svou autoritou, prostřednictvím státní donucovací moci. Postup, kterým se tato nucená realizace zajišťuje, je obecně nazýván výkonem rozhodnutí.

Účelem vykonávacího řízení je uspokojit přiznaná práva oprávněných osob vůči povinným, a to nuceným zásahem státu. Činí-li se tak prostřednictvím soudu, hovoříme o soudní exekuci či o výkonu rozhodnutí. Ve vykonávacím řízení se nejpronikavěji projevuje vynutitelnost práva a jeho prostřednictvím právo plní svou úlohu a funkci ve společnosti. Stát je v tomto smyslu garantem toho, že svou donucovací silou zajistí oprávněnému splnění jeho práva proti povinnému, který se odmítá dobrovolně podrobit. Jde tu tedy vlastně o určitý

¹ POHL, T. *Vymáhání pohledávek*, Praha: IFEC, 2002, s. 77

veřejnoprávní zásah do jinak chráněné integrity povinného. Vykonávacím řízením dává společnost občanům k dispozici prostředek k vynucení práva. Zřetelně tím dává najevo, že nelze dopustit, aby své právo si vynucoval každý oprávněný na povinném sám, způsobem, který by sám uznal za vhodný a potřebný.

Při nuceném vymáhání práva, které soud při tom provádí, dochází k závažným zásahům do právní sféry povinného a v některých případech i do právní sféry třetích osob. Jde např. o zásahy na nedotknutelnost osoby, jejího soukromí, obydlí a majetku. Proto je celkem pochopitelné, že tyto zásahy mohou být prováděny jen způsoby, které zákon dovoluje, určuje, a že je tak přípustné činit jen postupem, který je zákonem dovolen.

V literatuře se někdy setkáváme s rozlišováním výkonu rozhodnutí na individuální a univerzální. Individuální výkon rozhodnutí je chápán jako výkon rozhodnutí ve prospěch určitého oprávněného proti určité osobě povinného. Jedná se o exekuci vedenou samostatně určitým věřitelem na jednotlivé části majetku dlužníka. Naproti tomu výkon rozhodnutí univerzální předpokládá, že více, popř. všichni věřitelé dlužníka společně vedou výkon rozhodnutí na veškerý majetek jejich dlužníka. Pojem výkon rozhodnutí univerzální tak splývá s pojmem konkurzní (insolvenční) řízení, kde na místě povinného (dlužníka) vystupuje správce majetkové podstaty dlužníka. Řízení insolvenční je ve světle tohoto rozlišování považováno za součást řízení vykonávacího, což ale za správný názor považovat nelze, neboť se oba druhy řízení podstatně liší. Insolvenční řízení nepotřebuje žádné předchozí nalézací řízení a tím ani existenci vykonávacího titulu. Dále je ve vykonávacím řízení předem určen okruh věřitelů, naproti tomu při konkurzu není předem počet věřitelů znám. I když oba druhy řízení mají mnohé společné rysy, nelze pomíjet podstatné rozdíly mezi nimi.²

Za pomoci výkonu rozhodnutí se dobírá oprávněný subjekt realizace svého práva (plnění), které mu bylo přiznáno rozhodnutím v tzv. nalézacím řízení, ovšem povinný subjekt tuto svou povinnost uloženou rozhodnutím dobrovolně nesplnil.

² TRIPES, A. *Exekuce v soudní praxi*. Praha: C.H. Beck, 2006, s. 22-23

Vykonávací řízení bývá spojováno zejména s výkonem soudních rozhodnutí, ovšem velmi často bývají předmětem výkonu rozhodnutí i rozhodnutí správních orgánů (orgánů veřejné správy).

Soudní vykonavatel má ze zákona speciální pravomoci. Orgány veřejné správy a další instituce jsou s ním povinny k součinnosti. Vykonavatel tak má právo zjistit informace týkající se vlastnictví, pojistek, dluhů. Má také právo s pomocí Policie vstoupit do obydlí povinného, a pak provést výkon rozhodnutí – tzn. zabavit majetek povinného. Výnos z dražby slouží i jako úhrada nákladů řízení.

Výkon rozhodnutí lze provést jen způsoby uvedenými v zákoně. Peněžité plnění se vykonávají zpravidla za pomoci srážek ze mzdy, příkázání pohledávky, prodeje movitých věcí či prodeje nemovitostí. Pakliže není předmětem plnění zaplacení finančního obnosu, jedná se o výkon rozhodnutí na nepeněžité plnění, která se zase realizují zpravidla tzv. náhradním výkonem, přímým vynucením či donucovacími pokutami.³ Jelikož je způsobů výkonu rozhodnutí celá řada, budeme se dále věnovat jen výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí.

1.1 Výkon rozhodnutí a exekuční řízení

Jak již bylo letmo zmíněno výše, od činnosti soudního vykonavatele je nutno odlišovat činnost soudního exekutora.

Exekutor je fyzickou osobou, která absolvovala právnickou fakultu na vysoké škole se sídlem v ČR, je bezúhonná, po celou dobu výkonu své funkce musí mít plnou způsobilost k právním úkonům, vykonala alespoň tříletou exekutorskou (či jinou) praxi, složila exekutorskou (či jinou) zkoušku, po úspěšném absolvování výběrového řízení složila exekutorský slib, byla ministrem spravedlnosti jmenována do exekutorského úřadu a následně uzavřela smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem exekuční činnosti.

Po splnění těchto předpokladů uvedených v § 9 až 12 exekučního řádu⁴ může exekutor vykonávat činnost svěřenou mu exekučním řádem či jinými zákony. Ze

³ SCHELLEOVÁ, I. *Exekuční řízení*, Praha: Eurounion. 1998, s. 19

⁴ zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů

svého úřadu může být odvolán jen z důvodů uvedených v zákoně (§ 15 zákona). Dohled nad činností exekutora vykonává v některých směrech Ministerstvo spravedlnosti, předsedové okresních soudů a Exekutorská komora ČR.⁵

Dle § 52 exekučního řádu nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu. Nestanoví-li tento zákon jinak, je exekutor oprávněn vykonat všechny úkony, které občanský soudní řád a další právní předpisy jinak svěřují při provedení výkonu rozhodnutí soudu, soudci, vykonavateli nebo jinému zaměstnanci soudu.

Řízení o výkon rozhodnutí a exekuční řízení představují procesy vedoucí k nucenému vymožení subjektivních práv, jejichž jednota není popřena subsidiární povahou občanského soudního řádu.⁶

⁵ KASÍKOVÁ, M. a kol. *Zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád)*, 2. vyd., Praha: C. H. Beck, 2010, s. 2-3

⁶ rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. Cpjn 200/2005

2 Výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí

2.1 Základní vymezení

Prodej movitých věcí je nejčastějším způsobem výkonu rozhodnutí směřující k vynucení peněžitého plnění. Na základě podaného návrhu soud vydá usnesení o nařízení výkonu prodejem movitých věcí. Toto usnesení vykonavatel doručí povinnému až při soupisu, kdy do protokolu pojme vhodné (nebo určené) věci. Nesplní-li povinný vymáhanou pohledávku ani po soupisu věcí, vykonavatel na základě návrhu oprávněného zajistí sepsané věci a postará se o jejich prodej v dražbě, jejíž výtěžek vyplatí oprávněnému.

Oprávněný, který nemá obvykle žádné bližší informace o majetku povinného, se návrhem na nařízení výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí domáhá postižení neurčených věcí, které určí až vykonavatel z věcí, které u povinného nalezne a pojme je do soupisu.

Pokud jsou mu známy, může oprávněný v návrhu označit konkrétní movité věci (věc) povinného, které mají být výkonem rozhodnutí postiženy. Věci musí být v návrhu popsány tak, aby nemohly být zaměněny s jinými.

Tento způsob výkonu rozhodnutí je vhodné používat v případě, kdy jsou oprávněnému známy věci, které vlastní povinný a které jsou umístěny mimo prostory, které užívá. Pokud totiž vykonavatel bude vstupovat (případně i za použití násilí) do prostor, které užívá povinný, je vhodné, aby měl možnost v případě, že určenou věc nenalezne, sepsat i jiné vhodné věci. Návrh omezený jen na výkon rozhodnutí určených věcí má své opodstatnění v případě prodeje zaknihovaných nebo imobilizovaných cenných papírů dle § 334a, pokud jsou oprávněnému známy.

Ustanovení § 323 odst. 1 občanského soudního řádu nevyklučuje možnost, aby oprávněný navrhoval výkon rozhodnutí prodejem blíže neurčených movitých věcí, avšak v odůvodnění návrhu uvedl některé věci, které povinný zřejmě vlastní a které by mohly být předmětem výkonu rozhodnutí a jejich prodej by mohl snáze vést k uspokojení pohledávky. Oproti výslovnému konkrétnímu označení věcí, které mají být ve výkonu rozhodnutí prodány, lze spatřovat výhodu v tom, že

podle takového návrhu může být výkon rozhodnutí vykonavatelem efektivněji veden k nalezení označených věcí, ale pokud uvedené věci nejsou vykonavatelem nalezeny, pak mohou být postiženy jiné vhodné věci, které vykonavatel pojme do soupisu.

Je výrazem dispoziční zásady, že je soud při nařízení výkonu rozhodnutí vázán návrhem oprávněného v otázce, zda budou postihovány konkrétní určené věci nebo bude výkon rozhodnutí veden pro věci blíže neurčené.

Jsou-li splněny všechny předpoklady pro nařízení výkonu rozhodnutí, vydá soud usnesení, v jehož výroku po identifikaci vykonávaného exekučního titulu a výše vymáhané pohledávky nařídí výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí, vysloví zákaz uvedený v § 324⁷ a rozhodne o nákladech řízení, které budou zároveň vymoženy nařízeným způsobem.

Je-li to účelné, zpravidla společně s odesláním usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí oprávněnému, jej soud vyzve, aby sdělil číslo bankovního účtu, na který mu má být zaslána peněžní částka získaná výkonem; případně dotazem na evidence majetku zjistí movité věci povinného (např. evidence cenných papírů či motorových vozidel).⁸

Oprávněný především by měl mít zájem na uspokojení své pohledávky, a proto by již v odůvodnění návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí měl uvést veškeré informace, které jsou mu známy o movitých věcech, které povinný vlastní a o místě, kde se nachází.

Pokud v návrhu není výslovně uvedeno jiné místo, kde se movité věci nachází, provádí vykonavatel pokus o soupis movitých věcí povinného na adresách, které jsou soudu dostupné z evidencí, tedy u fyzické osoby na adrese jejího bydliště, u podnikatele v místě podnikání a u právnické osoby na adrese jejího sídla, pokud podle zjištění na místě tyto prostory užívá. Užívá-li povinný i jiná místa k úschově svých věcí, měl by oprávněný tuto skutečnost soudu sdělit

⁷ Nařízení výkonu rozhodnutí zakáže soud povinnému, aby nakládal s věcmi pojatými do soupisu a uloží mu, aby soudu do 15 dnů od doručení usnesení oznámil, zda věc nabyt jako substituční jmění, a pokud jde o takovou věc, zda má právo s ní volně nakládat a zda jsou výkonem rozhodnutí vymáhány zůstavitelovy dluhy nebo dluhy související s nutnou správou věcí nabytých jako substituční jmění, a doložil tyto skutečnosti listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány, popřípadě též veřejnými listinami notáře. Doloží-li povinný, že věc nabyt jako substituční jmění, a nedoloží-li další skutečnosti, které mají být podle věty první doloženy, nebo nevyjdou-li tyto skutečnosti najevo jinak, soud výkon rozhodnutí zastaví.

⁸KURKA, V., DRÁPAL, L. *Výkon rozhodnutí v soudním řízení*. Praha: Linde Praha a.s., 2004, s. 478

již v návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí a takové místo co nejpřesněji označit a pokud možno uvést právní vztah, který povinný k takovému místu má. Vykonavatel pak na základě takového sdělení může provést soupis věcí na jiném místě, než v bytě (sídle, místu podnikání) povinného.

Nalézají-li se některé movité věci povinného u třetí osoby, oprávněný v návrhu co nejpřesněji označí místo, kde se věci nacházejí, jméno a adresu toho, kdo má k tomuto místu vlastnické právo (právo nájmu) a také podrobně popíše věc, která je ve vlastnictví povinného a která se na tomto místě nachází. Na základě takového údaje může vykonavatel provést soupis věcí i u třetí osoby, pokud je třetí osoby ochotna věci vydat a při soupisu je vykonavateli odevzdá.

Soud se námitkou povinného, že exekucí je postihována věc z výkonu vyloučená, nezabývá při nařizování výkonu, ale teprve v řízení o jeho zastavení podle § 268 odst. 1 písm. d/ občanského soudního řádu; podle tohoto ustanovení výkon rozhodnutí bude zastaven.⁹

2.2 Věci nepodléhající výkonu rozhodnutí

Výkonem rozhodnutí nemohou být postiženy věci, jejichž prodej je podle zvláštních předpisů zakázán, nebo které podle zvláštních předpisů výkonu rozhodnutí nepodléhají. Zvláštními předpisy jsou speciální zákony, které výslovně uvádějí věci, které nemohou být předmětem prodeje na území České republiky a takové věci pak nemohou být předmětem výkonu rozhodnutí. Jako příklad lze uvést zakázané zbraně kategorie A, které nelze podle § 9 odst. 1 zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních, nabývat do vlastnictví. Dalším příkladem může být houba lysohlávka, která nemůže být dle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, podávána jakýmkoliv způsobem jiné osobě. Státní dluhopisy vedené na samostatném účtu rovněž dle zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, nepodléhají výkonu rozhodnutí.

Zvláštním předpisem, který vylučuje výkon rozhodnutí, je také např. ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 77/2002 Sb., o akciové společnosti České dráhy, u věcí, které tvoří součást železniční dopravní cesty. Také originál nebo

⁹ usnesení Nejvyššího soudu, sp.zn. 20 Cdo 180/2003

rozmnoženiny děl chráněných autorským právem povinného, které povinný autor dosud neprodal nebo k nim jinak nepřevedl vlastnické právo, nepodléhají výkonu rozhodnutí (§ 26 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona).

Spíše než tyto speciální zákony, se kterými je seznámen ponejvíce jen odborník, je mezi laickou veřejností poměrně dobře znám obsah ustanovení § 322 občanského soudního řádu, dle kterého z věcí, které jsou ve vlastnictví povinného, se nemůže týkat výkon rozhodnutí těch, které povinný nezbytně potřebuje k uspokojování hmotných potřeb svých a své rodiny nebo k plnění svých pracovních úkolů, jakož i jiných věcí, jejichž prodej by byl v rozporu s morálními pravidly. Při naplnění těchto kritérií velmi záleží na individuálních preferencích, profesním zaměření, životní úrovni a osobním životě každého povinného.¹⁰

Takto jsou z výkonu rozhodnutí vyloučeny zejména:

- a) běžné oděvní součásti, obvyklé vybavení domácnosti; obvyklým vybavením domácnosti je nutné chápat základní nezbytné (tj. běžné) majetkové vybavení domácnosti,
- b) snubní prsten a jiné předměty podobné povahy (patřily by sem i svatební šaty, hodinky s osobním věnováním od blízké osoby apod.),
- c) zdravotnické potřeby a jiné věci, které povinný potřebuje vzhledem ke své nemoci nebo tělesné vadě,
- d) hotové peníze do částky odpovídající dvojnásobku životního minima jednotlivce¹¹,
- e) zvířata, u nichž hospodářský efekt není hlavním účelem chovu a která slouží člověku jako jeho společník.

Je-li povinný podnikatelem, nemůže se výkon rozhodnutí týkat těch věcí z jeho vlastnictví, které nezbytně nutně potřebuje k výkonu své podnikatelské činnosti; to neplatí, vázne-li na těchto věcech zástavní právo a jde-li o vymožení pohledávky oprávněného, která je tímto zástavním právem zajištěna.

¹⁰ GROSSOVÁ, M. Exekuce, *Právo a podnikání*, 1995, č. 2, s. 11

¹¹ zákon č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu

Z výkonu rozhodnutí jsou vyloučeny technické prostředky, na nichž se podle zvláštního právního předpisu vede evidence investičních nástrojů nebo se uchovávají dokumenty týkající se údajů v této evidenci (jedná se zejména o počítače), a dále technické prostředky sloužící k poskytování údajů o vlastních investičních nástrojů podle zvláštního právního předpisu.

2.3 Soupis věcí na místě

Usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí obsahující zákaz nakládání se sepsanými věcmi doručí vykonavatel povinnému až na místě soupisu na začátku jeho provádění. Předání usnesení poznamená vykonavatel v souladu s § 28a jednacího řádu pro okresní a krajské soudy¹² do protokolu o úkonu. V protokolu musí být uvedeno, kdo doručení provedl, jaká písemnost byla doručena a jak byla zjištěna totožnost adresáta. Protokol podepíše ten, kdo doručení provedl, a adresát. Při soupisu vyhotoví vykonavatel na místě protokol, jehož opis na žádost povinnému předá. Výjimečně může vykonavatel sepsat protokol dodatečně podle poznámek, učiněných při úkonu. Protokol pak podepíše sám. Takto nelze postupovat, má-li být protokolem osvědčen příjem peněz nebo věci, nebo má-li protokol podepsat občan, přibraný k úkonu nebo ten, jehož prohlášení je třeba uvést v protokole, nebo doručuje-li se při úkonu písemnosti.

Soupis věcí povinného vyžaduje zjištění, zda na místě soupisu jsou věci, které mohou být sepsány; soud je proto oprávněn (a povinen) učinit osobní prohlídku povinného, jakož i prohlídku bytu, sídla, místa podnikání a jiných místností povinného a prohlídku skříní a jiných schránek v nich umístěných.

Osobní prohlídku povinného je třeba provádět šetrně, zejména jde-li o prohlídku šatů, které má povinný na sobě. Není-li vykonavatel stejného pohlaví jako povinný, přibere si k prohlídce šatů osobu stejného pohlaví jako povinný, která prohlídku provede. Do soupisu se uvedou všechny postižitelné věci, které byly u povinného nalezeny v jeho šatech, peněžence, kabelce apod.

Neposkytne-li povinný potřebnou součinnost, je při prohlídce bytu, sídla, místa podnikání nebo jiných místností povinného zpravidla nezbytné otevřít

¹² vyhláška č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy

dveře. Soud přibere k otevření zámku zámečnicka. Po skončení prohlídky musí být dveře opět uzamčeny a klíče od zámku předány dotčeným osobám, popřípadě uloženy na jiném vhodném místě dosažitelném pro tyto osoby. O tom, kde si mohou klíče vyzvednout, musí být dotčené osoby vyrozuměny. K otevření skříní a jiných schránek (pokladen, trezorů apod.), které jsou umístěny v bytě, sídle, místu podnikání nebo v jiných místnostech povinného, soud rovněž přizve zámečnicka a po skončení prohlídky je dá uzamknout, je-li to možné.

Úkony, které zákon svěřuje vykonavateli, je oprávněn vykonávat i vyšší soudní úředník, který je také oprávněn rozhodovat v řízení o výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí.¹³

Podrobnosti postupu vykonavatele upravuje kromě jednacího řádu i instrukce Ministerstva spravedlnosti č. 505/2001-Org., ze dne 3. 12. 2001, kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, ve znění pozdějších předpisů. Dle § 124 tohoto řádu vyžaduje-li to účel výkonu rozhodnutí, může vykonavatel nebo jiný zaměstnanec soudu, který výkon provádí, provést osobní prohlídku povinného a prohlídku bytu (sídlu) a jiných místností povinného, jeho skříní nebo jiných schránek v nich umístěných, kde je podle důvodného předpokladu věc, kterou má povinný vydat nebo dodat oprávněnému. Za tím účelem si vykonavatel nebo jiný zaměstnanec soudu, který výkon provádí, může sjednat do bytu povinného nebo do jiné místnosti povinného přístup, popřípadě uzavřené skříně nebo jiné schránky otevřít.

Přístup vykonavatele na místa, kde lze předpokládat, že se nacházejí věci povinného, je nezbytnou podmínkou realizace výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí. Povinnému zákon ukládá součinnost s vykonavatelem, kterému je povinen umožnit přístup ke svým věcem. Pokud povinný tuto povinnost nesplní, může si vykonavatel v souladu s ustanovením § 325a občanského soudního řádu zjednat přístup do prostor či uzamčených schránek povinného.

Nachází-li se byt povinného v domě jiné (třetí) osoby a dům je v době úkonu uzamčen, dohodne vykonavatel s majitelem domu volný přístup do domu. Třetí osoby, v jejichž objektu se nachází místnosti užívané povinným, jsou povinny strpět prohlídku místností povinného prováděnou vykonavatelem.

¹³TRIPES, A. Činnost soudního vykonavatele při výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí. *Právní praxe*, 1995, č. 6, s. 345

Takovou osobou je především vlastník nemovitosti, ve které má povinný pronajat či užívá z jiného titulu byt či nebytové prostory nebo místnost, ale také nájemce prostor, který je (částečně) povinnému pronajal aj.

Samotný postup soudního vykonavatele na místě v bytě (sídle) povinného nebo na jiném místě, kde má povinný své věci umístěny, reguluje § 326 občanského soudního řádu. Dle tohoto ustanovení vykonavatel sepíše věci, které by mohly být prodány, a to v takovém rozsahu, aby výtěžek prodeje sepsaných věcí postačil k uspokojení vymáhané pohledávky oprávněného spolu s náklady výkonu rozhodnutí. Sepsány budou především věci, které povinný může nejspíše postrádat a které se nejsnáze prodají; věci, které se rychle kazí, budou sepsány, jen není-li tu dostatek jiných věcí a lze-li zajistit jejich rychlý prodej mimo dražbu. Sepsány nemohou být movité věci, které tvoří příslušenství nemovité věci.

Vykonavatel sepíše i věci povinného, které má u sebe někdo jiný, avšak jen tehdy, jestliže mu takové věci budou současně odevzdány. Zástavní věřitel, který má u sebe zástavu, osoba, již byla věc k zastavení předána, aby ji opatrovala, osoba oprávněná ze zadržovacího práva nebo zajišťovacího převodu práva anebo osoba, která své užívací právo k věci od těchto osob odvozuje, jsou povinni vydat věc soudu k sepsání na základě výzvy soudu. Soud po odevzdání věci a jejím sepsání doručí do vlastních rukou zástavnímu věřiteli, osobě oprávněné ze zadržovacího práva nebo zajišťovacího převodu práva upozornění. Byl-li výkon rozhodnutí nařízen stran určitých movitých věcí povinného, sepíše se jen věci uvedené v usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí. Cenné papíry anebo jiné listiny, jejichž předložení je třeba k uplatnění práva, se sepíše a vždy se odevzdají soudu. Zaknihované cenné papíry zapsané v příslušné evidenci se sepíše, jakmile se soud dozví, že jsou pro povinného evidovány v této evidenci. Jedná-li se o sběrné dluhopisy, soud sepíše podíl povinného na sběrném dluhopisu. Po sepsání soud přikáže osobě oprávněné k vedení příslušné evidence zapsat pozastavení výkonu práva vlastníka nakládat se zaknihovaným cenným papírem do evidence. Oprávněný má právo být přítomen soupisu věci.

Do soupisu se neuvedou věci, o nichž oprávněný výslovně prohlásí, že nemají být sepsány. Soupis se doplní o další věci, jestliže výtěžek prodeje sepsaných věcí nestačí k uspokojení pohledávky oprávněného anebo jestliže je

nařízen další výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí povinného. Je-li to potřebné, přibere ten, kdo provádí soupis, k úkonu vhodnou osobu, podle možnosti zástupce orgánu obce.

Ze soupisu se vyloučí věci, u kterých to navrhne povinný a oprávněný s vyloučením vysloví souhlas. Shledá-li soud pravděpodobným tvrzení osoby přítomné při soupisu, že věc je ve vlastnictví třetí osoby, bezodkladně tuto třetí osobu písemně uvědomí o provedení soupisu a poučí ji o právu podat návrh podle § 267 občanského soudního řádu. K žádosti osoby, která tvrdí, že věc pojatá do soupisu je v jejím vlastnictví, soud sdělí údaje potřebné k uplatnění práva.

V § 326a občanského soudního řádu se upravuje postup soudu v případě, že na místě, v němž byl proveden soupis, nebyly nalezeny žádné postižitelné věci, a že do soupisu nebyly pojaty ani žádné jiné věci a byl-li tedy soupis bezvýsledný. K takovému závěru je soud oprávněn, jen jestliže se nepodařilo sepsat žádné věci, a to ani v bytě povinného, v jeho sídle, v místě jeho podnikání, v jiné jeho místnosti nebo na jiném soudu známém (z oznámení oprávněného nebo z jeho úřední činnosti) místě, kde měl mít povinný své věci, anebo na základě oznámení oprávněného o cenných papírech zapsaných v evidenci investičních nástrojů, nalézt žádnou věc, kterou by bylo možné sepsat.

Soud v takové situaci vyzve oprávněného, aby mu označil jiné místo, kde má povinný své věci a kde by mohl být proveden další pokus o soupis. Obsahem odpovědi oprávněného nemusí být pouze označení místa, kde má povinný své věci a kde by mohl být proveden další pokus o soupis, ale i informace o tom, že povinný je majitelem cenných papírů zapsaných v evidenci investičních nástrojů. Jestliže oprávněný soudu ve stanovené lhůtě požadovanou informaci nesdělí nebo jestliže i na základě dodatečných informací poskytnutých oprávněným byl soupis bezvýsledný, soud usnesením podle § 326a výkon rozhodnutí zastaví, neboť je nepochybné, že prodej movitých věcí povinného nemůže vést k uspokojení pohledávky oprávněného.¹⁴

Případná kritika liknavého postupu soudu při provádění výkonu rozhodnutí, v důsledku něhož se oprávněnou poskytnuté údaje o majetku povinné a místě, kde se nachází, staly bezcennými, se netýká právního závěru určujícího

¹⁴ DRÁPAL, L., BUREŠ, J. a kol. *Občanský soudní řád, Komentář*, 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 2457

pro rozhodnutí odvolacího soudu (zastavení výkonu rozhodnutí proto, že oprávněna neoznačila ve stanovené lhůtě místo, kde jsou věci povinné, které by mohly být prodány).¹⁵

2.4 Zajištění věcí

Při výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí vykonavatel sepsané movité věci (s výjimkou věcí, které se rychle kazí - § 326b odst. 1, s výjimkou věcí povinného, které měla u sebe třetí osoba - § 326 odst. 2, a s výjimkou peněz, valut, zlata a zlatých předmětů, vkladních knížek a cenných papírů dle § 333 a § 334 odst. 1) ponechá po jejich sepsání na místě soupisu. Zajištění věcí provádí vykonavatel jen na návrh oprávněného. Zajištění věci má zajistit, že povinný dodrží inhibitorium (zákaz nakládání s věcí), které povinnému ukládá usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí podle § 324 a navíc mu znemožní i její užívání.

Oprávněný může, již v návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí anebo kdykoliv v dalším průběhu výkonu rozhodnutí do doby provedení soupisu, navrhnout zajištění sepsaných věcí. V takovém případě je soud povinen (po zaplacení potřebné zálohy) věci odvést nebo jinak zabezpečit, aby je povinný nadále nemohl používat.

O provedení zajištění nevydává soud rozhodnutí, jedná se o provedení faktických úkonů soudních pracovníků, kterými věc zabezpečí tak, aby ji povinný nemohl používat, nejčastěji tím, že k ní povinný nebude mít přístup. Soud tedy převezme sepsané movité věci a uloží je u vhodného schovatele, anebo pokud se sepsané věci k tomu hodí, uloží se u soudu. Se souhlasem oprávněného a povinného lze sepsané věci též uložit do místnosti povinného nebo oprávněného, která se uzamkne a zapečetí a klíč se uloží u soudu. Pro převoz věcí od povinného do budovy soudu, nebo ke schovateli zajistí vozidlo soud, ledaže by vozidlo zajistil oprávněný. Vykonavatel věci podle soupisu od povinného odebere, povinnému na ně vystaví doklad o převzetí a zúčastní se převozu věcí na místo úschovy.

¹⁵ rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 20 Cdo 324/2005

V případě zajištění věcí větších rozměrů (např. stavební nebo výrobní stroje) provede vykonavatel zajištění individuálním postupem, např. odebráním určité součástky či klíče znemožní další užívání věci.

Pokud si zajištění vyžádá náklady (např. na odvoz věcí, uložení u schovatele, na zámečnicka aj.), je soud vždy povinen uložit oprávněnému v určené lhůtě zaplacení přiměřené zálohy. Nezaplatí-li oprávněný stanovenou zálohu, nelze zajištění provést. Výkon rozhodnutí pak pokračuje v souladu s § 326 prostým soupisem bez zajištění věcí a věci jsou ponechány na místě.

Navrhne-li oprávněný zajištění věcí a na výzvu soudu složí přiměřenou zálohu, provede vykonavatel zajištění věcí ihned po skončení soupisu. Podá-li tedy oprávněný návrh na zajištění věcí již před provedením soupisu, soud vyzve oprávněného ke složení zálohy a po jejím zaplacení zajistí vše potřebné, aby věci mohl vykonavatel zajistit při soupisu, poté kdy je pojme do protokolu o soupisu. Navrhne-li zajištění oprávněný až při samotném soupisu, může vykonavatel zajištění provést jen tehdy, pokud si nevyžádá žádné náklady hrazené ze strany soudu, neboť oprávněný nesložil zálohu na provedení zajištění. Jedná se především o případy, kdy věc odveze vykonavatel služebním vozidlem, kterým se sám na místo soupisu dopravil, a věc bude uložena u soudu anebo všechny náklady, které se zajištěním vzniknou, zaplatí již během soupisu sám oprávněný.

Povinné označení sepsaných věcí ponechaných na místě soupisu má jednak zajistit, aby byly věci při dalších úkonech prováděných ve výkonu rozhodnutí nezaměnitelně identifikovány, dále má zajistit, aby v případě dalších prováděných výkonů rozhodnutí či exekucí byl orgán provádějící exekuci informován o dřívějším soupisu a v neposlední řadě slouží jako informace třetím osobám, že povinný nesmí s věcí nakládat.

Podle § 52 jednacího řádu označení štítkem nebo nálepkou je třeba na věc umístit tak, aby tím věc nebyla poškozena a aby ji bylo možné nadále užívat k účelu, jemuž slouží. Označení musí být na věci připevněno tak, aby nemohlo být odstraněno bez jeho poškození nebo znehodnocení. V označení se uvede, který soud věc sepsal, kdo je oprávněným, spisová značka věci, den soupisu a pořadové číslo, pod nímž byla věc do soupisu pojata. Označení může být z věci odstraněno, jakmile bude věc prodána, vyloučena z výkonu rozhodnutí nebo vyloučena ze soupisu, výkon rozhodnutí zastaven nebo dražba skončena podle § 330 odst. 1.

2.5.1 Zajištění věci zápisem

Dle § 327a občanského soudního řádu je-li údaj o věci povinného znám z rejstříku, případně seznamu, zřízeného ze zákona nebo jiné evidence vedené v souladu se zákonem, pojme se taková věc do soupisu zápisem do protokolu.

O provedení soupisu soud bezodkladně vyrozumí osobu či orgán, který vede rejstřík, seznam či jinou evidenci. Je-li to možné, provede osoba nebo orgán do rejstříku (seznamu, evidence) záznam o soupisu. Údaje o provedeném soupisu uchovává osoba nebo orgán po celou dobu trvání výkonu rozhodnutí.

Po právní moci usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí se povinný vyzve, aby takto sepsané věci odevzdal bezodkladně soudu.

2.6 Odhad sepsaných věcí

Jakmile usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí nabude právní moci, zajistí soud zjištění ceny sepsaných věcí. Neoceňují se věci, které se rychle kazí, věci a hodnoty uvedené v § 333 občanského soudního řádu, vkladní knížky, vkladní listy, jiné listiny představující právo na splacení dlužné částky a cenné papíry, které se v souladu s § 334a zpeněží pomocí obchodníka s cennými papíry. Zjištěná cena tvoří tzv. rozhodnou cenu podle § 328a, která slouží jako podklad pro stanovení nejnižšího podání (§ 329 odst. 2) anebo ceny, za kterou se nabídne sepsaná věc vymezená v § 328a odst. 1 institucím v tomto ustanovení uvedeném.

Při ocenění sepsaných věcí soud vychází především z úřední ceny, stanovené podle § 5 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách. Úředně stanovené ceny jsou ceny určeného druhu zboží stanovené cenovými orgány jako maximální, pevné nebo minimální, nebo místními orgány jako maximální.

Maximální cena je cena, kterou není přípustné překročit. Pevná cena je cena, kterou není přípustné změnit. Minimální cena je cena, kterou není přípustné snížit. Maximální, pevné nebo minimální ceny platí pro všechny prodávající a kupující určeného druhu zboží a jejich uplatnění mohou cenové orgány nebo místní orgány omezit dalšími věcnými, popřípadě časovými podmínkami. Cenové

orgány mohou stanovit u stejného zboží souběžně maximální a minimální cenu (srov. § 5 zákona o cenách).

Cenové orgány stanoví cenovým rozhodnutím podle § 3 odst. 2 zákona o cenách, kraje a obce svým nařízením, zboží podléhající cenové regulaci podle § 5, 6 a 8 zákona o cenách, uplatněný způsob a podmínky cenové regulace, úředně stanovené ceny, pravidla a postupy pro stanovování těchto cen a jejich změn. Předpisy o regulaci cen zveřejňuje Ministerstvo financí v Cenovém věstníku, Ministerstvo zdravotnictví ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví, Energetický regulační úřad v Energetickém regulačním věstníku a Český telekomunikační úřad v Poštovním věstníku. Jejich vydání se vyhláší ve Sbírce zákonů. Kraje a obce svá nařízení zveřejňují způsobem stanoveným zákonem č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Cenové rozhodnutí nabývá platnosti dnem uveřejnění v příslušném věstníku a účinnosti nabývá dnem stanoveným v cenovém rozhodnutí, nejdříve však dnem uveřejnění.

Bez odhadu se dále zjišťuje kurs kótovaného investičního nástroje, který je přijatý k obchodování na regulovaném trhu s investičními nástroji se sídlem v členském státě EU a hodnota cenného papíru vydaného fondem kolektivního investování.

Nejčastější formou zjištění ceny však bude odhad. Odhad provede soud. Nejde-li o jednoduchý případ, v němž stačí k určení ceny znalosti a zkušenosti vykonavatele, soud usnesením ustanoví znalce a uloží mu, aby o ceně věci vypracoval znalecký posudek. Cena je pak v takovém případě zjištěna ve výši stanovené posudkem znalce.

Zjištění ceny sepsaných věcí anebo jejich souborů není soudním rozhodnutím; není přitom rozhodné, zda se cena zjišťuje odhadem anebo některým ze způsobů uvedených v § 328 odst. 1 písm. a) až c). Soud proto o určení ceny sepsaných věcí nevydává usnesení a ani o tom účastníky nevyrozumívá. Proti určení ceny nemohou účastníci řízení podávat opravné prostředky, námitky nebo uplatňovat jinou procesní obranu. Zákon nepřiznává účastníkům žádnou procesní obranu proti ocenění sepsaných věcí zejména proto, že se provádí zejména pro účely stanovení nejnižšího podání a že jejich skutečná cena se ukáže až v dražbě. Určení ceny u jednotlivých věcí soud provede pouhým

záznamem ve spise. Účastník řízení se může seznámit s odhadem znalce tím, že nahlédne do soudního spisu.

Přibere-li soud k ocenění znalce, usnesení o tom se účastníkům řízení nedoručuje a nedoručuje se jim ani podaný znalecký posudek. Podle § 328b odst. 1 se věci v dražbě prodají samostatně anebo v rámci souboru věcí; v rámci souboru věcí se prodají zejména věci, které tvoří jediný, hospodářsky nedílný anebo i dělitelný celek nebo zastupitelné cenné papíry, lze-li očekávat vyšší výtěžek. V případě, že dojde k sepisu souboru věcí, proto soud v usnesení, kterým ustanoví znalce, znalci uloží, aby odhadl cenu jak za jednotlivé sepsané položky, tak i za soubor věcí. Soud tak získá podklad pro své rozhodování, zda věci bude dražit jednotlivě anebo jako soubor.¹⁶

Neprovádí-li se odhad ceny, soud cenu zjistí, a to ke dni, který předchází vydání dražební vyhlášky, jako cenu stanovenou úředně nebo jako uveřejněný kurs kótovaného investičního nástroje, anebo jako uveřejněnou hodnotu cenného papíru vydaného fondem kolektivního investování. Poté, co bude zjištěna cena sepsaných věcí, soud přistoupí k jejich zpeněžení v dražbě anebo jiným zákonem předepsaným způsobem.

2.7 Prodej kulturních děl a památek

Zvláštní režim zajišťuje institucím spravujícím památky právo (obdobné předkupnímu právu) k předmětům, které tvoří kulturní bohatství a které jim mohou být prodány přímým prodejem.

Ustanovení § 328a občanského soudního řádu rovněž reaguje na evropskou úpravu finančních kolaterálů, jejichž postižení ve výkonu rozhodnutí vylučuje.

U předmětů uvedeného charakteru soud postupem podle § 328 odst. 2 zjistí rozhodnou cenu. V případě prodeje kulturních děl a památek zajistí soud provedení odhadu znalcem, neboť se nepochybně nejedná o jednoduchý případ, kdy může rozhodnou cenu stanovit sám vykonavatel. Odhadu znalcem je třeba i

¹⁶ TRIPES, A. Exekuční prodej movitých věcí posle novely o.s.ř., *Právo a zákonnost*, 1992, č. 8, s. 388

vzhledem k možnosti přímého prodeje věci mimo dražbu za takto stanovenou rozhodnou cenu.

Po pravomocném nařízení výkonu rozhodnutí nabídne soud uvedené věci příslušným institucím, které pečují o druh památky, která byla sepsána. Tyto instituce soud zjistí z dostupných informačních zdrojů, popř. se obrátí o pomoc na ministerstvo kultury. Soud může učinit i veřejnou výzvu ke zjištění konkrétních institucí; veřejná závazná nabídka určeným zájemcům ke koupi je však vyloučena vzhledem k tomu, že znění ustanovení § 328a odst. 2 účinky platného prodeje váže jen na běh lhůty plynoucí od doručení nabídky konkrétní osobě.

Bude-li instituce spravující dotčený druh památky jen jedna, soud jí věc nabídne za rozhodnou cenu. Zjistí-li soud více příslušných institucí, může (a z praktického hlediska je to žádoucí) věc nabídnout za nejvyšší cenu, minimálně však za cenu rozhodnou. Nabídku ke koupi za hotové je třeba chápat ve smyslu § 328a odst. 2, tedy jako nabídku ke koupi za cenu složenou do pokladny či na účet soudu ve stanovené lhůtě.

Nabídne-li soud věc jediné instituci, je k platné koupi věci třeba, aby byla ve lhůtě 30 dnů složena u soudu (do pokladny či na účet soudu) rozhodná cena. Rozhodující je datum, kdy byly peníze připsány na účet soudu.

Pokud byla nabídka ke koupi zaslána více institucím pouze za rozhodnou cenu, je rozhodující datum, kdy soudu došla první platba.

Byla-li však nabídka učiněna dle § 328a odst. 1 za nejvyšší cenu, a to nejméně za cenu rozhodnou, bude koupě realizována s tím zájemcem, který složil u soudu nejvyšší cenu. Ostatní složené prostředky budou jednotlivým institucím vráceny.

Nebude-li ve lhůtě 30 dnů od doručení nabídek ke koupi složena žádná hotovost nebo hotovost nižší než je stanovená rozhodná cena, soud dotčenou věc prodá v dražbě.

Ustanovením § 328a odst. 3 byla na základě Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění (bod. 17 věta první preambule) do výkonu rozhodnutí vtělena zásada ochrany finančního kolaterálu pro osobu, v jejíž prospěch bylo takové finanční zajištění provedeno.

Finančním kolaterálem jsou peněžní prostředky nebo finanční nástroje, které jsou poskytovatelem finančního zajištění poskytnuty jako předmět finančního zajištění; poskytnutím finančního zajištění se rozumí odevzdání finančního kolaterálu, připsání finančního kolaterálu na určený účet, zápis v evidenci investičních nástrojů, rubopis nebo jiný úkon, kterým je umožněno příjemci finančního zajištění nebo osobě jednající na jeho účet vlastnit finanční kolaterál či jej držet nebo nakládat s ním anebo vykonávat práva k němu

2.8 Dražba

Další fází výkonu rozhodnutí, kterou pokračuje výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí, je dražba, pokud ve stanovených případech vykonavatel nezpeněžil věci přímým prodejem (např. § 328a a 326b) či jiným způsobem (např. § 334).

Vyšší soudní úředník (soudní tajemník) při vydání dražební vyhlášky posoudí, zda sepsané věci budou v dražbě nabízeny jednotlivě, anebo zda je vzhledem k očekávanému vyššímu výtěžku vhodnější prodávat sepsané věci jako soubor věcí. Souborem věcí jsou především určité hospodářské celky věcí, které se užívají k dosažení téhož hospodářského cíle. Jako soubor věcí však mohou být draženy i skupiny věcí nehospodářského charakteru, je-li předpoklad jejich výhodnějšího zpeněžení vcelku (např. sbírky, kolekce věcí).

Podle § 2 zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, jsou-li cenné papíry stejného druhu vydány stejnou osobou ve stejné formě a stejné podobě a vznikají-li z nich stejná práva, jde o zastupitelné cenné papíry. Tyto zastupitelné cenné papíry by měly být draženy společně jako soubor věcí, neboť tak lze obvykle očekávat vyšší výtěžek.

Pokud soud přikročí ke zpeněžení sepsaných věcí prostřednictvím dražby, zváží při výběru místa dražby, zda je vhodné a možné konat dražbu na místě, kde se věci po soupisu nacházejí. To bude v zásadě vyloučeno, pokud povinný nebude s konáním dražby ve svém bytě (jiném prostoru) souhlasit. Charakter věcí a jejich velikost rovněž ovlivní místo konání dražby.

Pokud se dražba nekoná v místě, kde se věci nacházejí, zajistí vykonavatel před stanoveným datem dražby odvoz sepsaných věcí. Dražené věci se musí v den dražby nacházet v místě, kde se bude dražba konat, tedy v dosahu dražební místnosti. Pokud jsou věci u povinného, ale dražba se bude konat na jiném místě, vyrozumí ho o datu odvozu. Odvoz věcí může zajistit po dohodě s vykonavatelem oprávněný, ale i povinný. Soud je podle § 270 odst. 3 oprávněn uložit oprávněnému složení zálohy na odvoz věcí; je-li uložena usnesením, může být na oprávněném vymáhána. Její nezaplacení však na rozdíl od ustanovení § 327 odst. 2 nemůže vést k neprovedení odvozu. V mnoha případech povinný nesplní povinnost vydat věci k dražbě dobrovolně a vykonavatel proto přistoupí k odebrání věcí, k nimž si může zjednat přístup podle § 325 odst. 2 a 325a. Jestliže vykonavatel při odběru věcí, zanechaných u povinného, nenalezne některou věc, obsaženou v soupisu, učiní o tom záznam do spisu i s případným vysvětlením povinného. Poté o tom vyrozumí vykonavatel ihned vyššího soudního úředníka a vyžádá si od něho další pokyny. Ty mohou směřovat i k zahájení trestněprávního postupu vůči povinnému.

Byly-li do soupisu pojaty zbraně nebo střelivo, dražbu provede vykonavatel v součinnosti s Policií České republiky; zejména stanoví s ohledem na kategorii sepsané zbraně či střeliva zvláštní podmínky, které musí splňovat dražitel (§ 3 až 15 zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu).

Dražební vyhláška se doručuje osobám uvedeným v § 328b odst. 3 věta první. Zveřejněním dražební vyhlášky způsobem v místě obvyklým lze chápat zejména vyvěšení usnesení na úřední desce anebo vývěsce obecního úřadu, sdělení v obecním či regionálním tisku nebo v místním rozhlasu. Termín dražby oznámí soud dražební vyhláškou nejméně 15 dní před konáním dražby.

Dražební vyhláška není (na rozdíl od výkonu rozhodnutí prodejem nemovitostí) rozhodnutím - usnesením soudu; soud jen vyhotoví oznámení o dražebním roku, které nazve dražební vyhláškou. Pokud soud přikročí ke zpeněžení sepsaných věcí prostřednictvím dražby, vyšší soudní úředník (soudní tajemník) nařídí dražbu. Dražební vyhláška musí obsahovat:

a) datum, čas a místo konání dražby, které stanoví vyšší soudní úředník (soudní tajemník) po dohodě s vykonavatelem,

- b) označení dražených věcí popisem zejména různými identifikačními údaji podle protokolu o soupisu popř. podle znaleckého posudku,
- c) údaj, zda a které věci budou draženy samostatně a které se budou dražit jako soubor věcí.
- d) rozhodnou cenu věci (souboru věcí) stanovenou podle § 328,
- e) výši nejnižšího podání stanoveného v souladu s § 329 ve výši jedné třetiny rozhodné ceny,
- f) výši a způsob zaplacení jistoty, je-li účast v dražbě podmíněna jejím složením
- g) poučení pro oprávněného.

2.8.1 Průběh dražby

Dražbu movitých věcí může vedle soudce řídit a provádět justiční čekatel, asistent soudce, vykonavatel, vyšším soudní úředník, anebo soudní tajemník. Uvedení zaměstnanci soudu jsou přítom vázání pokyny soudce. Podrobnosti o obsahu protokolu o dražbě a samotném průběhu dražby upravuje vyhláška, o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění pozdějších předpisů.

Osoba, která řídí dražbu, poskytuje přítomným osobám potřebná poučení (srov. § 254 odst. 3 občanského soudního řádu). Při dražebním roku nesmějí být draženy věci, o nichž se soud do zahájení jejich dražby dozvěděl, že byla podána u soudu žaloba na jejich vyloučení z výkonu rozhodnutí, a to buď třetí osobou (§ 267 odst. 1) nebo manželem povinného (§ 267 odst. 2). Věc, ohledně níž byla podána žaloba na vyloučení věci, může být prodána v dražbě, jen jestliže bude žaloba pravomocně zamítnuta. Je-li žaloba zjevně neopodstatněná (např. žalobci evidentně nesvědčí věcná legitimace apod.) a vyčkávání výsledku řízení by spíše vedlo k průtahům v provedení výkonu, soud dražbu provede. Kdyby došlo k prodeji věci v dražbě, ačkoliv se třetí osoba domáhala excindační žalobou důvodně vyloučení z výkonu rozhodnutí, nemohou být prodejem dotčena její práva (včetně vlastnického práva) k těmto věcem, popř. tím byl založen důvod k tzv. žalobě z lepšího práva nebo k náhradě škody.

Vlastní dražba každé jednotlivě prodávané věci anebo jejich souboru začíná oznámením nejnižšího podání, které soud stanovil v dražební vyhlášce.

Poté osoba provádějící dražbu vyzve zájemce o koupi věci (dražitele), aby činili podání. K dražbě se nepřipustí jako dražitelé osoby, které nesmějí dražit. Soud vyzývá dražitele, aby činili podání, slovy „poprvé, podruhé“ a upozorněním, že nebude-li učiněno další dosud nejvyšší nebo vyšší podání, udělí po slově „potřetí“ příklep.

Vlastní dražba věci trvá, dokud dražitelé činí podání. Dražitelé mohou zvyšovat podání nejméně o 50 Kč; o nižší částku pak jen v případě, že nejnižší podání činí méně než 50 Kč. Výše podání není omezena, neboť výše ceny dražené věci anebo souborů věcí není omezena ustanoveními cenových předpisů.

Více dražitelů může učinit stejné podání (a to i ve výši nejnižšího podání). Svými podáními jsou dražitelé vázáni, dokud jiný dražitel neučinil přípustné vyšší podání. Jestliže bezprostředně po upozornění, že soud po slově „potřetí“ udělí příklep, neučiní žádný z dražitelů vyšší podání nebo stejné jako dosud nejvyšší podání, udělí soud příklep tomu z dražitelů, který učinil nejvyšší podání.

V případě, že stejné nejvyšší podání učiní více dražitelů, mohou se dohodnout, kterému z nich má být udělen příklep; o této možnosti je soud povinen dražitele poučit. Nedojde-li k dohodě, udělí soud příklep tomu z vydražitelů, kterého určil losem. Způsob losování mezi vydražiteli určí soud tak, aby byl zachován princip náhodného výběru. Příklep udělený v dražbě movitých věcí není soudním rozhodnutím. Jde o úkon soudu, jímž se potvrzuje, který z dražitelů se stal vydražitelem, a že má proto právo na nabytí věci za jím učiněné nejvyšší podání.

O dražbě se vyhotoví protokol. V protokolu se kromě obecných náležitostí zejména uvede, které věci byly draženy, jaká byla rozhodná cena věcí a jaké bylo nejnižší podání, jaké bylo učiněno nejvyšší podání, kdo byl vydražitelem, a které věci nebyly v dražbě prodány. V protokolu se neuvádí jednotlivá podání učiněná při dražbě jednotlivých věcí a ani to, kdo je učinil. Protokol podepíše ten, kdo ho vyhotovil, a osoba, která za soud řídila dražbu; dražitelé a ani vydražitelé protokol nepodepisují.¹⁷

¹⁷ DRÁPAL, L., BUREŠ, J. a kol. *Občanský soudní řád, Komentář*, 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 2468-2469

Vydražitel se stane vlastníkem vydražené věci nebo souboru věcí, pokud řádně a včas zaplatí nejvyšší podání, a to s právními účinky k okamžiku udělení přílepu. Vydražitel nabude vlastnické právo originálně, neboť dražená věc (soubor věcí) sice již byla ve vlastnictví někoho jiného, ale na nabyvatele přešla jinak než jejím převodem, tj. jinak než z vůle dosavadního vlastníka. Příklepem v dražbě, provedené soudem v rámci výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí, spolu se zaplacením nejvyššího podání a převzetím vydražené věci vydražitelem po udělení příklepu, dochází k přechodu vlastnického práva k vydražené věci na vydražitele, i když povinný nebyl vlastníkem dražené věci a její vlastník o probíhajícím výkonu rozhodnutí nevěděl.¹⁸

Dle § 329a občanského soudního řádu má vydražitel právo na vydání dokladu potvrzujícího jeho vlastnictví k vydražené věci a potvrzujícího i okamžik vzniku vlastnictví. Na žádost soud vydá vydražiteli potvrzení, jímž potvrdí přechod vlastnického práva k vydražené věci, která bude popsána tak, aby bylo možné věc ztotožnit. V potvrzení rovněž uvede okamžik (den a popř. i čas) nabytí věci, tedy udělení příklepu. Budou-li vydraženy cenné papíry, vydá soud potvrzení o přechodu vlastnického práva i bez návrhu zpravidla ihned po dražbě, pokud bude zaplaceno nejvyšší podání. Pokud byly v dražbě vydraženy cenné papíry, soud na nich i bez žádosti vyznačí přechod vlastnického práva na vydražitele k okamžiku udělení příklepu.

2.9 Opětovná dražba

Byla-li dražba skončena, protože výtěžek dosud prodaných věcí stačí k uspokojení oprávněných, včas přihlášených věřitelů a nákladů výkonu rozhodnutí, odevzdají se neprodané věci povinnému, nebo jiné osobě, která je oprávněna je přijmout.

Nevedla-li dražba k plné úhradě vymáhané pohledávky a některé sepsané věci nebyly vydraženy, uloží se - pokud byly zajištěny - opět u soudu, nebo u schovatele. Jinak se ponechají u povinného. Soud ve vhodném termínu nařídí opětovnou dražbu, při které postupuje shodně, jako v případě předchozí dražby.

¹⁸ Rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 1229/2003

Nezaplatí-li vydražitel včas a řádně nejvyšší podání (obmeškalý vydražitel) v souladu s ustanovením § 329 odst. 5 a 6 občanského soudního řádu, rozhodne soud usnesením o nárocích, které tím státu i ostatním účastníkům vznikly. Jedná se o nárok státu na náklady spojené s organizací a průběhem další dražby a nárok dalších účastníků na náklady, které jim vznikly s konáním opětovné dražby (např. ušlý výdělek či jízdné, náklady právního zastoupení).

Obmeškalý vydražitel odpovídá i za škodu, která vznikla tím, že při opětovné dražbě bylo dosaženo nižší nejvyšší podání než při dražbě původní. Byla-li omeškaným vydražitelem zaplácena jistota podle § 328b odst. 5, soud na náhradu těchto nároků započítá a použije složenou jistotu. O započtení jistoty příp. vrácení zbytku jistoty rozhodne soud usnesením, ve kterém stanoví nároky státu a účastníků vůči obmeškanému vydražiteli.

Věci, které se neprodají ani při opětovné dražbě, může oprávněný převzít do 15 dnů od vyrozumění o bezvyslednosti dražby za třetinu rozhodné ceny. O možnosti převzetí věci musí být oprávněný ve vyrozumění o bezvyslednosti dražby poučen. Mezi několika oprávněnými, ochotnými k převzetí, rozhoduje pořadí určené § 332 odst. 1. Převzetí věci potvrdí oprávněný na protokole o opětovné dražbě. Až do převzetí se věci na náklady oprávněného uloží buď u soudu, nebo u schovatele. Převzetím věci oprávněným nastávají shodné účinky dle § 329 odst. 4, jako při prodeji věci v dražbě.

Věci, které nebyly vydraženy ani při opětovné dražbě a které není žádný oprávněný ochoten převzít, vyloučí vyšší soudní úředník usnesením ze soupisu po marném uplynutí 15 denní lhůty. Usnesení, proti němuž je přípustné odvolání, se doručí oprávněnému a povinnému.

Po právní moci usnesení o vyloučení věci ze soupisu vydá vykonavatel věc povinnému.

Jestliže povinný odmítne věci převzít zpět anebo přes soudem provedené zjištění není znám jeho pobyt (fyzická osoba je neznámého pobytu, firma je zrušena apod.), uloží se věc u schovatele nebo u soudu po dobu tří let (§ 185g odst. 1), která počne běžet právní mocí usnesení o vyloučení věci ze soupisu. Po uplynutí této lhůty vydá soud usnesení, kterým rozhodne, že věc připadne státu, pokud se o ni povinný nepřihlásí do 3 let ode dne vyhlášení tohoto rozhodnutí. Po

marném uplynutí této lhůty přechází vlastnictví věci na stát a soud věc předá příslušnému územnímu pracovišti Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových (§ 14 zákona č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových).

2.10 Elektronická dražba

Dražbu lze dle § 330a občanského soudního řádu provést i elektronicky s využitím internetu. V dražební vyhlášce soud pak stanoví:

- a) způsob registrace dražitelů a způsob, jakým jsou dražitelé povinni sdělit svoje jméno, příjmení, adresu místa trvalého pobytu, rodné číslo, a nebylo-li přiděleno, datum narození,
- b) způsob informování o postupu při dražbě nebo odkaz na internetové stránky, na kterých je tento postup zveřejněn,
- c) adresu internetové stránky, na které se dražba bude konat a kde může veřejnost dražbu sledovat,
- d) datum a čas zahájení a ukončení dražby, během kterého lze zvyšovat podání,
- e) způsob a lhůtu, ve které je vydražitel povinen zaplatit nejvyšší podání; lhůta pro zaplacení nebo doplacení nejvyššího podání nesmí být delší než 10 dnů od udělení příklepu,
- f) informaci o tom, kdy a kde po doplacení nejvyššího podání lze vydražené věci převzít,
- g) termín přihlášení pohledávek,
- h) termín uplatnění předkupního práva nebo výhrady zpětné koupě a způsob sdělení rozhodnutí, zda jsou předkupní právo nebo výhrada zpětné koupě prokázány,
- i) způsob zveřejnění informace o příklepu.

Učinilo-li více dražitelů stejné nejvyšší podání, udělí soud příklep nejprve tomu dražiteli, kterému svědčí předkupní právo nebo výhrada zpětné koupě. Není-li příklep takto udělen, udělí jej dražiteli, který podání učinil jako první.

2.11 Rozdělení výtěžku dražby

Bude-li dražba alespoň zčásti úspěšná, bude možno provést výplatu výtěžku dražby oprávněnému. Vedle výtěžku prodeje z dražby se užije i výtěžku jiných forem zpeněžení sepsaných movitých věcí povinného (§ 326b, 333 a násl. občanského soudního řádu). Při výplatě celkového výtěžku prodeje je třeba rozlišovat případy, kdy bude možno postupovat jednoduchým způsobem, kdy bude zpravidla uspokojována jen pohledávka oprávněného, od případů, kdy bude třeba celkový výtěžek prodeje rozvrhnout mezi více oprávněných, případně mezi další věřitele povinného.¹⁹

Vykonavatel se v případě, kdy věc prodaná v dražbě byla sepsána pro jediného oprávněného a pokud na ní nevázla práva předvídaná v § 331a, ani se nepřihlásil další věřitel, postará o výplatu výtěžku oprávněnému.

Před jeho výplatou je třeba, aby vyšší soudní úředník rozhodl o výši nákladů oprávněného, pokud mu vznikly ve fázi provádění výkonu rozhodnutí. Takovými náklady jsou typicky náklady právního zastoupení a záloha zaplacená oprávněným na výzvu soudu. Nevyčerpanou část zálohy vyšší soudní úředník vrátí oprávněnému.

Po právní moci tohoto rozhodnutí a pokud nebylo vydáno, pak ihned po provedené dražbě, vykonavatel sečte veškeré výdaje hrazené v této věci soudem, které převyšovaly zaplacenou zálohu a tyto ponechá na účtu soudu. Oprávněnému vyplatí zbytek výtěžku popř. přirostlých úroků do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství (vypočítané ke dni prodeje věci v dražbě) a nákladů výkonu rozhodnutí, které byly oprávněnému pravomocně přiznány všemi rozhodnutími vydanými v tomto výkonu rozhodnutí. Jsou jimi nejenom náklady přiznané v usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, ale i náklady určené ve fázi provádění výkonu nebo náklady vzniklé při rozhodování o odkladu či zastavení výkonu rozhodnutí.

Pokud byly věci sepsány ve více výkonech rozhodnutí (spisech) pro téhož oprávněného, postupuje vykonavatel shodně podle ustanovení § 331 odst. 1. Z každého spisu musí být patrné, s jakými jinými spisy souvisel a jak dospěl

¹⁹ SVOBODA, K. a kol. *Občanský soudní řád, Komentář*, 1., vyd., Praha: C. H. Beck, 2013, s. 1127

vykonavatel k výpočtu vyplacené částky. Pořadí uspokojovaných pohledávek z celkové částky výtěžku se podle § 332 odst. 1 určuje datem podání návrhu.

Pokud však byly jednotlivé věci povinného sepsány vždy jednotlivě pro různé oprávněné, při výplatě výtěžku z jednotlivé věci se postupuje podle § 331 odst. 1 samostatně v jednotlivých spisech.

Byla-li stejná věc sepsána pro více oprávněných, dalších oprávněných, anebo se přihlásili další věřitelé, pak výplatu výtěžku získaného ve prospěch více osob provádí vyšší soudní úředník či soudní tajemník, kterému vedoucí soudní kanceláře odevzdá všechny spisy, jichž se rozvrh týká. Při výplatě se postupuje podle pořadí určeného v ustanovení § 332. Pro pořadí pohledávky různých oprávněných je rozhodné datum podání návrhu nebo podání přihlášky věřitele.

Byla-li sepsána stejná věc ve prospěch více pohledávek, které jsou vymáhány ve výkonu rozhodnutí i v exekuci, dražbu provede soud nebo soudní exekutor, jehož pohledávka je první v pořadí a o rozvrhu výtěžku rozhodne usnesením. Rozhodující pro určení pořadí je ve věci výkonu rozhodnutí datum podání návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí (§ 332 odst. 1) a v exekuci datum vydání exekučního příkazu prodejem movitých věcí povinného. Provádí-li dražbu a rozvrh soudní exekutor, soud mu zašle kopii části spisu, ze které vyplývá pořadí uplatněné pohledávky. Provádí-li dražbu a rozvrh soud, vyžádá od soudního exekutora kopii části spisu, ze které vyplývá pořadí uplatněné pohledávky a výše přiznaných nákladů exekuce.

2.12 Postup při prodeji zajištěné věci

Pohledávky zajištěné zadržovacím právem, zástavním právem nebo zajišťovacím převodem práva na prodané věci se z výtěžku prodeje této věci uspokojí, i když nebyly přiznány vykonatelným rozhodnutím nebo jiným exekučním titulem. Podmínkou takového uspokojení je ovšem to, že věřitel takto zajištěné pohledávky věc sloužící k zajištění odevzdal soudu a že svůj nárok přihlásil nejpozději do zahájení dražby.

Vzhledem k ustanovením hmotného práva musí mít pohledávka věřitele, jemuž svědčí zadržovací právo na movité věci povinného, při výkonu rozhodnutí

přednostní postavení i před zástavním věřitelem. Přednost zadržovacího práva se projeví v tom, že výtěžek z prodeje věci soud bez dalšího vyplatí věřiteli, jemuž svědčí zadržovací právo.

Nárok věřitelů, kterým svědčí k movité věci zástavní právo (ať smluvní, zákonné nebo zřízené rozhodnutím správního úřadu), anebo věřitelů, na něž byla tato věc převedena zajišťovacím převodem práva, se uspokojí tím, že výtěžek z prodeje této věci se vydá věřiteli, přičemž mezi více věřiteli rozhoduje pořadí vzniku zástavního práva anebo zajišťovacího převodu práva. Pohledávka oprávněného může mít lepší pořadí jen tehdy, jestliže návrh na nařízení výkonu rozhodnutí byl soudu doručen dříve, než k věci vzniklo zástavní právo (byl zřízen zajišťovací převod práva).

Stejná pohledávka může být zajištěna zástavním právem na několika věcech (tzv. vespolečným zástavním právem). Občanský zákoník dává zástavnímu věřiteli právo domáhat se uspokojení zajištěné pohledávky z kterékoliv zástavy, z více zástav současně nebo i najednou ze všech zástav. Byly-li prodány (jinak zpeněženy) věci, na nichž vázne vespolečné zástavní právo ve prospěch více pohledávek, postupuje se při výplatě zbytku výtěžku mezi věřitele těchto pohledávek a při řešení dalších vztahů mezi věřiteli přiměřeně podle § 337d odst. 1. Jestliže byla v dražbě prodána jen některá z věcí, na níž vázne vespolečné zástavní právo, soud postupuje přiměřeně podle § 337d odst. 2.²⁰

2.13 Pořadí pohledávek

Mezi více uspokojovanými pohledávkami, pro které byla vydražená věc sepsána, se pořadí určuje podle data, kdy soudu došel návrh na nařízení výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí proti shodnému povinnému. Toto pravidlo se použije jak v případě, kdy se jedná o pohledávky různých oprávněných, tak i pokud se jedná o více pohledávek téhož oprávněného. Rozhodující pro určení pořadí pohledávky přihlášeného věřitele je datum, kdy byla přihláška doručena soudu, který provádí výkon rozhodnutí.

²⁰ DRÁPAL, L., BUREŠ, J. a kol. *Občanský soudní řád, Komentář*, 1. vyd. Praha: C. H: Beck, 2009, s. 2476

Zástavní právo a zajišťovací převod práva se při rozvrhu řadí podle data jejich vzniku, které se posuzuje podle hmotněprávních předpisů, na základě kterých právo vzniklo. Před pohledávkami oprávněného a pohledávkami zajištěnými zástavním právem a zajišťovacím převodem práva se přednostně uhradí pohledávka zajištěná zadržovacím právem (§ 331a odst. 1).

Pohledávky se uspokojují v určeném pořadí po úplné úhradě předcházející pohledávky. Poměrná úhrada připadá v úvahu jen v případě, kdy mají pohledávky shodné pořadí a výtěžek nepostačuje k jejich plnému uspokojení. Poměrné uspokojení vychází z principu úměrné závislosti výše úhrady na výši pohledávky. Jednoduchým postupem pro výpočet, na rozdíl od komplikovanějšího určování poměrných zlomků, je stanovení procentního poměru těchto pohledávek, když výše procenta je určena poměrem součtu všech těchto pohledávek oproti výtěžku.

3 Praktická část

Na úvod je třeba předeslat, že práce soudního vykonavatele u Okresního soudu je velice náročná, kde musí provádět mnoho různých úkonů, které mu umožňuje občanský soudní řád.

V této části budu popisovat výkon soudního rozhodnutí, kdy vedoucí soudní kanceláře předloží celý spis k samotné realizaci vykonavateli a ten již koná.

Spisový materiál zahrnuje:

1. Návrh pro výkon soudního rozhodnutí soupisem movitých věcí, kde je uveden, oprávněn, povinný, dlužná částka popř. další náklady požadované oprávněným.
2. Usnesení, kde je vepsán oprávněný, dále povinný a přesné místo kde se bude provádět výkon soudního rozhodnutí, soupis movitých věcí povinného. Každé usnesení musí mít doložku vykonatelnosti na přední straně a na zadní straně kulaté razítko soudu, který ho vydal s datem a podpisem pracovníka který ho vydal.
3. Další nedílnou součástí spisového materiálu je provedená lustrace na evidenci motorových vozidel se zaměřením na osobu povinného.

Po obdržení spisového materiálu si soudní vykonavatel provádí ještě vlastní šetření k osobě povinného z dostupných evidencí.

Dále musí provést šetření k samotnému místu, kde se má výkon rozhodnutí – soupis movitých věcí provádět, zda tam povinný žije, nebo občas přijde jenom na návštěvu, zda není ozbrojen, popřípadě nemá agresivní sklony a další poznatky k jeho osobě.

Po důkladné přípravě je nutné stanovit přesný taktický postup, počet osob dle §326odst.6 o.s.ř., které soudní vykonavatel požádá o spolupráci(starosta obce nebo příslušníci Městské policie, Policie ČR, zámečník, asistence lékaře a sanitního vozidla, veterináře a další pracovníky, dle předešlého zjištění).

Místo, den a hodina, kdy bude pokus o soupis movitých věcí proveden je utajen a jsou s tímto seznámeni jen některé osoby, které vykonavatel požádal o součinnost, důvodem je obava, aby nedošlo ke zmaření soupisu movitých věcí, před jeho začátkem.

Tento postup je obecný a je nezbytné mu věnovat náležitou péči nepodceňovat ho a činit tak u každého výkonu soudního rozhodnutí soupisu movitých věcí, jelikož tím, že máte informace o povinném, jste připraveni a můžete včas reagovat a předcházet mnoha nepříjemnostem nebo napadáním popř. útokům ze strany povinných.

Pro tuto bakalářskou práci, jsem se rozhodl popsat a částečně umožnit nahlédnutí na výkon soudního rozhodnutí soupisem movitých věcí, (pořízení soupisu movitých věcí, ocenění, vypracování dražební vyhlášky, určení místa a dne samotné dražby, předání věcí vydražitelům a zaslání výtěžku dražby oprávněnému).

Oprávněná společnost byla Okresní správa sociálního zabezpečení, která podala na povinného návrh pro výkon soudního rozhodnutí soupisem movitých věcí. Dlužná částka byla vypočítána za několik let, a přesahovala výši deseti milionu korun, (povinný neplatil po několik let sociální pojištění za sebe a zaměstnance, kteří pro něho pracovali).

Povinný byl člověk, který podnikal jako fyzická osoba v oboru zemědělské činnosti, v roce 1995, požádal na Ministerstvu zemědělství o odkoupení provozovny ve Vítkovicích v Krkonoších, která dříve patřila Státnímu statku Vysoké nad Jizerou.

Jelikož byl jediným zájemcem, došlo k prodeji celé provozovny s veškerým jeho zařízením a všemi nemovitostmi (dílny, kravíny, seníky, senážní věže a veškeré strojní zařízení, traktory, kombajny a další technika).

Hospodaření s tímto majetkem se povinnému dařilo několik let, vše bylo zařízeno a běželo ve starých kolejích a všichni jeho pracovníci věděli dobře, co mají dělat. Pan majitel však nedokázal ocenit práci svých zaměstnanců a nejdříve snižoval jejich mzdu a později neplatil vůbec nic. Proto více jak 2/3 zaměstnanců ukončilo pracovní poměr a zbylá část si občas něco přivlastnila (odcizila zaměstnavateli), ten později přestal platit sociální a zdravotní pojištění.

Z finančních prostředků, které získal každý rok z dotačního fondu, zakoupil sám pro sebe restauraci, kam soustředil veškerou aktivitu a myslel, že vše bude schopen řídit a vydělá velké finance. Jeho nedůslednou kontrolou a neschopnosti řídit společnost, dopadl tak, že hovězí skot prodal na jatky, zemědělskou techniku nechal bez přístřeší a podnikání ukončil.

Jediné co stále provozoval, byla malá restaurace, která měla asi 20 míst k sezení a sloužila spíše jako pivnice, tolik asi na úvod k osobě povinného.

Po těchto získaných informacích, byl naplánován samotný Výkon soudního rozhodnutí soupisem movitých věcí u povinného na všech jeho provozovnách ve Vítkovicích v Krkonoších a obci Křížlice.

Do pracovní skupiny kterou, jsem dle předešlého zjištění požádal o spolupráci byli čtyři členové Justiční strážce sloužící na Okresním soudu v Semilech, dále místostarosta obecního úřadu ve Vítkovicích v Krkonoších, nedílnou součástí celého týmu byl zámečník (pro případ, že povinný nebude ochoten dobrovolně umožnit vstup do některých prostor v jeho areálu).

Začátek celé akce byl naplánován na první pracovní den tj. pondělí od 08.00 hodin, jelikož povinný měl v restauraci zavírací den a byl předpoklad, že bude zastižen.

Po příjezdu na místo samé tj. na adresu, kterou navrhoval oprávněný a soud ho řádně zapsal do Usnesení pro výkon rozhodnutí, bylo zjištěno, že povinný se zde zdržuje, proto jsem se mu řádně prokázal služebním průkazem a ústním prohlášením a po ověření jeho totožnosti mu na místě předal návrh oprávněného a usnesení vydané Okresním soudem v Semilech.

Dále byl povinný řádně poučen o jeho právech a seznámen s oprávněním soudního vykonavatele, který mu umožňuje občanský soudní řád.

Prvotní reakce povinného byla taková, že on samozřejmě nikomu nic nedluží, ale jemu dluží stát na dotacích stovky tisíc korun atd.

Před samotným výkonem – Soupisem movitých věcí byl povinný mnou vyzván k dobrovolnému plnění, což rezolutně odmítl a prohlásil, že nemá žádné finanční prostředky a předložil hotovost ve výši 860,- Kč, která mu musela zůstat dle § 322 písm.d) o.s.ř.

Jelikož návrh oprávněného neobsahoval žádnou výslovně určenou věc dle §323 o.s.ř., bylo nutné postupovat dle připraveného plánu a za přítomnosti povinného provést soupis movitých věcí ve všech prostorách, kde lze předpokládat, že se jeho věci nacházejí, což bylo povinnému na místě oznámeno a byl poučen dle § 325b, o.s.ř.

Povinný po řádném nastudování návrhu na výkon rozhodnutí a telefonické konzultaci se svým právním zástupcem usoudil, že nemá smysl dělat problémy, jelikož by jeho počínání mohlo být vyhodnoceno jako maření soudního výkonu a mohl by být vykázán z těchto prostor (což by zajistila přítomná Justiční stráž) na pokyn soudního vykonavatele.

Na místě soupisu movitých věcí se postupovalo tak, že povinný postupně otevíral zámky všech dveří a umožňoval vstup do všech prostor a soudní vykonavatel pořizoval soupis movitých věcí nacházejících se na místě, včetně popisu sepsaných věcí a stanovením jejich předběžné ceny, (cena byla vždy konzultována s povinným na místě soupisu).

Vzhledem k vysoké dlužné částce byl proveden soupis movitých věcí ve všech prostorách povinného. Seznam věcí byl pořízen na několika protokolech a obsahoval 123 položek. Každá sepsaná položka byla řádně označena tak, aby bylo zřejmé, kterým soudem byly věci sepsány a v jaké věci výkonu rozhodnutí.

Jelikož povinný měl již ukončenou živnost pro zemědělskou činnost a prohlásil, že již nebude v tomto pokračovat, proto mohlo být do soupisu zahrnuto vše, kde je předpoklad, že v dražbě uvedená věc najde svého kupce a bude zdárně vydražena.

Po ukončení soupisu movitých věcí v prostorách povinného, bylo povinnému hlasitě přečteno, co obsahuje celý seznam sepsaných věcí a byl mu dán prostor se k tomuto písemně vyjádřit, popřípadě vznášet písemné připomínky, povinný se odmítl vyjádřit a řekl, že bylo vše v pořádku; na závěr byl povinný poučen, že sepsané věci nesmí prodat, poškodit, zničit jelikož by byl za takové jednání trestně odpovědný a všechny protokoly o soupisu na zadní straně včetně poučení podepsal.

Za podpis povinného o řádném poučení se připojily podpisy všech přítomných osob, kteří jsou nedílnou součástí pracovní skupiny na místě soupisu movitých věcí u povinného. Čas ukončení byl do protokolu zapsán v 17.20 hodin.

Po takto vykonaném soupisu movitých věcí vypracuje soud vyrozumění o tom, že byl vykonán soupis movitých věcí a které věci byly sepsány včetně jeho předběžného ocenění. Takto vypracované vyrozumění se doručí oprávněnému a manželu povinného.

Po obdržení vyrozumění, přijel povinný na Okresní soud v Semilech a snažil se o sestavení splátkového kalendáře a rozložení plateb na dobu dvou let. Vše jsem zapsal a předal exekučnímu soudci ke zvážení a stanovení dalšího postupu.

Povinnému bylo uloženo uhradit do dvou kalendářních měsíců první splátku ve výši 100.000,- Kč. Po uplynutí této doby povinný neuhradil ani korunu a již neměl zájem splácet a něco řešit ve prospěch oprávněného.

Proto jsem po dohodě se soudcem rozhodl, že věci sepsané zůstanou na místě soupisu a nebudou se odvážet na Okresní soud v Semilech a provedená prohlídka znalcem z oboru ke zjištění odhadní ceny bude provedena na místě ve Vítkovicích v Krkonoších.

Další postup byl dle § 328 odst.1, o.s.ř. kde po právní moci usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí se sepsané věci odhadnou, pokud cena není stanovena úředně dle §5 zákona č. 526/1990Sb., o cenách. Odhad zajistí soud, který požádá soudního znalce z oboru o vypracování znaleckého posudku s určením ceny k dané věci, pokud v jednotlivých případech nestačí odhad provedený soudním vykonavatelem při, sepsání věci.

Po řádném ocenění všech věcí, jsem kontaktoval povinného a určil termín dražby (kde byla nutná jeho přítomnost pro zpřístupnění prostor za účelem provedení prohlídky pro dražitele).

Dle §328písm.b)o.s.ř, soud oznámí dražební rok, tj. provedené ocenění s označením položky 1 – 123, kde je uvedena odhadní, popřípadě úředně stanovená cena, která je snížena o 2/3 a tak je stanovena cena vyvolávací ke každé dražené věci, místo konání hodinu a určený den prohlídky dražených věcí spojených s dražbou, vše jsem předal soudní tajemnici, která vydala dražební

vyhlášku a zaslala vše na: Obecní úřad v místě konání dražby (pro umístění na úřední desku), povinnému a jeho manželce, oprávněnému, a umístění na úřední desku Okresního soudu v Semilech.

Po splnění těchto úkonů, před samotnou dražbou, ještě soudní vykonavatel provede dotaz na oprávněného, zda povinný dlužnou částku neuhradil, pokud se tak nestalo, můžeme v daném termínu učinit prohlídku dražených věcí a začít samotnou dražbu.

V tomto případě, jsem musel zvážit všechny okolnosti, zejména místo, kde bude dražba prováděna (odlehlé místo v zemědělském areálu), hodnota dražených věcí a předpokládaný výtěžek z dražby (hotovost v milionech korun), který bude vybrán od dražitelů v hotovosti, mohlo dojít k tomu, že povinný nezvládne danou situaci a bude chtít narušovat celý průběh dražby.

Proto jsem požádal o součinnost Vězeňskou službu z Valdické věznice, Justiční stráž, Policii ČR v Jilemnici, Okresní ředitelství Policie ČR v Semilech o asistenci psovodů, Obecní úřad ve Vítkovicích v Krkonoších, zapisovatelku a účetní z Okresního soudu v Semilech.

Všechny požádané složky, jsem svolal v předstihu dvou hodin před zahájením dražby do budovy Okresního soudu v Semilech, kde proběhla instruktáž všech, kdo se dražby zúčastní. Každý člen pracovního týmu přesně věděl, jak má přesně a profesně postupovat, kde se má zdržovat a jak reagovat na vzniklou situaci na místě.

Zejména pracovníci ozbrojených složek, měli přesně určená místa, kde budou umístěni a dohlížet na průběh celé dražby, dále budou zajišťovat místo kde se zdržují dražitelé a bude docházet k předávání finančních hotovostí po vydražení jednotlivých věcí.

Po takto provedené detailní instruktáži, jsme všichni odjeli ze Semil do zemědělského areálu povinného nacházejícího se v obci Vítkovice v Krkonoších.

Po našem příjezdu na místo, zde čekalo kolem stovky dražitelů, a vládl zde značný neklid v řadách dražitelů. Před samotnou dražbou proběhla prohlídka dražených věcí, kde každá věc měla pořadové číslo 1-123 tak, jak bylo uvedeno v dražební vyhlášce s odhadní nebo úředně stanovenou cenou ta byla zapsána

černou barvou a pod ní byla červenou barvou zapsána vyvolávací cena dražené věci, (jedna třetina z odhadní nebo úředně stanovené ceny).

Tento zapsaný list byl řádně umístěn (nalepen) viditelně na každé dražené věci.

V této době, jsem si v areálu zřídil místo mezi garážovými vraty, kde budu stát a bezpečně uvidím na všechny účastníky dražby a zároveň budu mít ze tří stran chráněný prostor pro další pracovníky a hlavně pokladnu.

Začátek dražby byl naplánován na 11.00 hodinu, a proto přesně v tento okamžik, jsem zahájil samotnou dražbu, kde došlo k mému představení a poučení dle § 329 o.s.ř. Jelikož dražba byla veřejná, mohl se jí zúčastnit každý mimo soudců, pracovníků soudu, povinného a manželky povinného.

Přítomní dražitelé byli poučeni, že nejnižší podání činí jednu třetinu odhadní nebo úředně stanovené ceny. Dražitelé jsou vázáni svými podáními, pokud nebylo učiněno podání vyšší. Výše ceny vydražené věci není omezeno ustanovením cenových předpisů. Soud udělí příklep dražiteli, který učiní nejvyšší podání. Učiní-li několik dražitelů stejné podání a nebylo-li učiněno vyšší přípustné podání, rozhodne, nedohodnou-li se tito dražitelé jinak, soud losem, komu má příklep udělit. Vydražitel musí nejvyšší podání ihned zaplatit, neučiní-li tak, draží se věc znovu bez jeho účasti. Přechodem vlastnictví na vydražitele, zanikají zástavní a zadržovací práva a další závady váznoucí na věci.

Po tomto poučení kde byl také určen nejnižší postupový krok 100,- Kč, a vyzván každý dražitel, který vydražil, o předložení platného občanského průkazu, (pro zapsání do protokolu o dražbě a na finanční doklad o předání hotovosti).

Z celé dražby zapisovatelka sepíše na místě protokol, kde jsou zapsány všechny dražené věci včetně ceny (odhadní, vyvolávací a ceny dosažené v dražbě). Při této dražbě byl zvolen následující postup, nejdříve byly draženy věci s menší vyvolávací cenou a mezi každou, asi tak desátou položku byla vložena věc, o kterou je stále zájem, a tím jsou kolové traktory.

Atmosféra, která je během dražby se musí umět občas navodit a přimět dražitelé k větší ostražitosti a pozornosti o dražené věci, tím se uvolní jejich zdrženlivost a dražba probíhá v dobrém duchu; nazval bych to aktivita několika dražitelů a jejich postupový krok nezná v danou chvíli horních hranic.

Zde dochází v důsledku ješitnosti a neporazitelnosti od jiných dražitelů k věcem neslýchaným. Třeba věci, které jsou již několik let staré a používané se v dražbě vyšplhají nad cenu vyšší, než byla cena nové věci, (například secí stroj, kde cena nového byla kolem 150.000,- Kč, byl starý a používaný tři roky. Odhadní cena byla 90.000,- Kč, vyvolávací cena 30.000,- Kč. Vydražitel tento stroj v dražbě vydražil za 162.000,- Kč).

Další příklady, kde dražitelé neváhají několikanásobně zvyšovat své nabídky, jsou právě zmiňované kolové traktory. Během letité praxe v tomto oboru jsem si všiml, že jediné co opravdu neklesá na ceně, jsou právě kolové traktory zn. Zetor označené typem 3011-7745, jedná se o traktory I. typové řady vyráběné od roku 1967 do roku 2000.

Během celé dražby musí soudní vykonavatel pozorně sledovat všechny dražitelé, okamžitě reagovat na jejich podání a sledovat výtěžek z celé dražby, jakmile je tento dostatečný musí dražbu ukončit dle § 330 odst. 1 o.s.ř.

Během této dražby nebylo nutné tomuto věnovat zvýšenou pozornost, jelikož dlužná částka byla přes deset milionu korun. Dalším důležitým poznatkem, který jsem zjistil, je v době delšího trvání dražby, kdy již klesá pozornost dražitelů a není očekávaný efekt, tak dražbu přerušit a udělat přestávku (plně dostačujících je 20 minut). Což se stalo i na této dražbě ve Vítkovicích.

Po této přestávce se dražby zúčastnila skupina několika mužů ve věku od 25 let do 54 let, na těchto osobách bylo zřejmé, že nemají zájem dražit zemědělskou techniku, ale rozdělili se do čtyř skupinek a začali obtěžovat samotné dražitele tím, že požadovali finanční hotovost, když nebudou zvyšovat cenu dražených věcí.

Ihned jsem dražbu přerušil a přítomná Policie ČR provedla kontrolu přítomných osob. Všichni měli bydliště v okolí Mostu a Děčína a tři neměli žádný doklad totožnosti, proto byla povolána další hlídka a došlo k předvedení těchto tří osob na Policii ČR v Jilemnicích. Zbývající část této skupiny raději z místa dražby odjela, jelikož sami dražitelé těmto osobám další účast na dražbě nedoporučovali. Po tomto incidentu, který se podařilo za pomoci Policie ČR zdárně vyřešit, dražba pokračovala.

Po vydražení poslední položky pod pořadovým číslem 123 jsem poděkoval všem, kteří na dražbu přišli, a dražbu jsem ukončil. Předání vydražených věcí bylo po dohodě se všemi dražiteli domluveno na další den, začátek předání od 08.00hodin na místě dražby, s tím, že každý předloží doklad o vydražení, který převzal při zaplacení finanční hotovosti. Dále následovala administrativní část, kde všichni pracovníci z naší pracovní skupiny, podepsali protokol z dražby, s přesnou hodinou ukončení.

Výtěžek z této dražby byl 3.426.000,- Kč, proto bylo nutné zajistit bezpečný převoz finanční hotovosti z Vítkovic v Krkonoších do budovy Okresního soudu v Semilech. Trasa převozu byla předem naplánována, ale nikdo z přítomných jí neznal (z důvodu bezpečnosti a předejití neočekávaných komplikací, připraveno bylo pět možných tras pro převoz hotovosti). Tuto informaci jsem řekl (zároveň předal plán trasy přejezdu) těsně před odjezdem pouze Policii ČR, která naše služební vozidlo dvěma vozidly Policie ČR zajišťovala. Trasa dlouhá 45 km byla zvolena dobře, jelikož nedošlo k žádnému ohrožení během převozu finanční hotovosti.

Po příjezdu na Okresní soud v Semilech došlo k poděkování všem pracovníkům, kteří byli nápomocni během dražby a získaný výtěžek, jsem za přítomnosti zapisovatelky a pracovnice z Okresního soudu přepočítal a složil u Komerční banky, která sousedí s Okresním soudem, na bankovní účet Okresního soudu, který je zřízen výhradně pro tyto účely.

Následující den jsem ve Vítkovicích v Krkonoších předal všem vydražitelům po předložení dokladů z dražby jejich vydražené věci.

Sepsaných věcí, které se nepodařilo vydražit, bylo pět, proto bylo postupováno v souladu s§ 330.odst.2 o.s.ř., dle kterého soud nařídí opětovnou dražbu, nevydražené věci jsme umístili do jedné z garáží a připravili je pro další dražbu.

Opětovná dražba byla nařízena po uplynutí jednoho měsíce od předešlé dražby, v tomto případě nebylo nutné vzhledem k hodnotě dražených věcí plánovat a připravovat rozsáhlé bezpečnostní opatření.

Prohlídku dražených věcí, spojenou s opakovanou dražbou, jsem vyhlásil obdobným způsobem jako předešlou dražbu, jediné co doznalo změn, byly ceny dražených věcí, které byly sníženy o polovinu (tj. 50%)

V den konání opakované dražby jsem na místo přijel sám v doprovodu tří členů Justiční stráže. Povinný zpřístupnil uzamčenou garáž a opakovaná dražba po prohlídce věcí započala a všechny dražené věci se podařilo vydražit a předat ihned při samotné dražbě vydražitelům.

Výtěžek z opakované dražby činil 36.100,- Kč, a byl zaslán také na účet Okresního soudu v Semilech.

Celkový výtěžek z obou dražeb činil částku: 3.462.100,- Kč.

Okresní soud v Semilech dále postupoval dle § 331odst. 1 a dosažený výtěžek po odečtení nákladů vyplatil oprávněnému.

Tento výkon soudního rozhodnutí byl částečně úspěšný a oprávněný se dočkal alespoň částečné úhrady dlužné částky. Vždy záleží na dané situaci povinného a samotné přípravě před soupisem movitých věcí, nikdy se nesmí podcenit bezpečnostní situace a stále být v kontaktu s povinným.

Ideální situace je, pokud povinný má pocit, že sice jste coby vykonavatel ten, kdo požaduje po něm peníze, ale jste zároveň ten, kdo mu může pomoci řešit jeho vzniklou situaci. Vždy je velice důležité vystupovat slušně jednat v souladu s o.s.ř. a umět posoudit každý výkon soudního rozhodnutí samostatně přemýšlet a jednat tak, aby i ten povinný se s důvěrou k vám obracel s dalšími jeho problémy.

Závěr

V této práci bylo pojednáno o problematice výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí. Tento způsob je poměrně dosti obvyklý a také poměrně efektivní (co do výnosnosti), ovšem má také svá rizika, spočívající především v bezpečnostních rizicích a nákladnosti, které nese především zpeněžování movitých věcí.

Zkoumané téma bylo po mé úvaze soustředěno skutečně jen na výkon movitých věcí, a jelikož bylo v práci potřeba poskytnout jistý prostor její praktické části, nebylo možno pojednat o problematice hotových peněz a cenných papírů či listin představující právo na splacení dlužné částky, jenž bezprostředně souvisí s výkonem rozhodnutí movitých věcí. Takové pojetí dalších kapitol by pro zvolené téma představovalo určitý širší pohled na zkoumanou problematiku, a jelikož se jedná o téma velmi zajímavé, mohlo by představovat do budoucna potenciál pro další mé zkoumání.

Domnívám se, že se mi podařilo naplnit cíle práce, vytýčené v úvodu práce a tato práce tvoří praktický komentář (manuál) k provedení tohoto druhu výkonu rozhodnutí. Na některých místech jsem se pokoušel o vyjádření vlastních myšlenek a poznatků z praxe, jinde jsem čerpal z literatury, judikaturu a především pak z právní i jiných předpisů.

Praktická část práce přináší podrobný popis výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí na jednom příkladu, který jsem já sám osobně prováděl a organizoval a na tomto příkladu je myslím jasně znát některé souvislosti, které nelze vždy vyčíst z předpisů ani z literatury a tyto postřehy jsou pak určitě dalším praktickým přínosem této práce.

Použité prameny

Literatura

DRÁPAL, L., BUREŠ, J. a kol. *Občanský soudní řád, Komentář*, 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2009

GROSSOVÁ, M. Exekuce, *Právo a podnikání*, 1995, č. 2

KASÍKOVÁ, M. a kol. *Zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád)*, 2. vyd., Praha: C. H. Beck, 2010

KURKA, V., DRÁPAL, L. *Výkon rozhodnutí v soudním řízení*. Praha: Linde Praha a.s., 2004

POHL, T. *Vymáhání pohledávek*, Praha: IFEC, 2002

SCHELLEOVÁ, I. *Exekuční řízení*, Praha: Eurounion, 1998

SVOBODA, K. a kol. *Občanský soudní řád, Komentář*, 1., vyd., Praha: C. H. Beck, 2013

TRIPES, A. Činnost soudního vykonavatele při výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí. *Právní praxe*, 1995, č. 6

TRIPES, A. *Exekuce v soudní praxi*. Praha: C.H. Beck, 2006

TRIPES, A. Exekuční prodej movitých věcí podle novely o.s.ř., *Právo a zákonnost*, 1992, č. 8

Právní předpisy

zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád

zákon č. 526/1990 Sb., o cenách

vyhláška č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy

zákon č. 591/1992 Sb., o cenných papírech

zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách

zákon č. 121/2000 Sb., autorský zákon

zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení)

zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů

zákon č. 77/2002 Sb., o akciové společnosti České dráhy

zákon č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu

zákon č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových

zákon č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu

Judikatura

usnesení Nejvyššího soudu, sp.zn. 20 Cdo 180/2003

rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 1229/2003

rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 20 Cdo 324/2005

rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. Cpjn 200/2005

Ostatní dokumenty

instrukce Ministerstva spravedlnosti č. 505/2001-Org., ze dne 3. 12. 2001, kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Karel Salaba

Obor: hospodářskosprávní studia

Forma studia: kombinované studium

Název práce: Nařízení a provedení výkonu soudních rozhodnutí prodejem movitých věcí dle o.s.ř.

Rok: 2014

Počet stran textu bez příloh: 42

Celkový počet stran příloh: 0

Počet titulů českých použitých zdrojů: 27

Počet titulů zahraničních použitých zdrojů: 0

Počet internetových zdrojů: 0

Počet ostatních zdrojů: 2

Vedoucí práce: JUDr. Ing. Martin Kohout